

Statteindtægt ved Siden af den paa mange Steder overbeholdte direkte Skattebyrde, som nu paaahviler Kommunens Ejendomme og Beboere. Jeg tror iøvrigt, naar man samler Stats- og Kommuneskatterne, at der omtrent bliver lige store Beløb af de direkte og indirekte Skatter.

Jeg har endnu kun en Bemærkning at gøre i Anledning af en Udtalelse, som vi hørte af det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (F. Knudsen). Det er allerede af en anden æret Taler bemærket, at dette om, hvor-megen Stat Gasforbrugerne her i København betale til Københavns Kommune, og hvor stor Prioritetsgælden er her i Landet, har ikke det allermindste med det foreliggende Forslag at gøre. — Jeg kan ikke forstaa, hvad der egentlig er det ærede Medlems Mening om, hvorledes en Lov om Told- og Skibsafgifter skulde se ud for at være tilfredsstillende for ham. Jeg hørte meget godt, at det ærede Medlem anbefalede principalt, at man skulde i Stedet for de indirekte Afgifter have en Indkomstskat, eller en Formue- og Værdighedskat; men det er der ikke Spørgsmaal om her. Det Spørgsmaal, som her foreligger, er Spørgsmaalet om en Revision af Told- og Skibsafgifts-Loven, og jeg vil gentage, det er mig aldeles umuligt at forstaa, hvorledes det ærede Medlem egentlig mente, at en saadan Toldlov skulde se ud. Det ærede Medlem var imod, eller vilde ikke have, at der maatte lægges Afgifter paa almindelige Fornødenheder, og deri ere vi for saa vidt alle enige med det ærede Medlem, for saa vidt de kunne undgaas; men det ærede Medlem vil heller ikke have lagt Afgift paa Luksusvarer, fordi, som han sagde, ved at fordyre Luksusvarerne, gør man dem endnu mindre tilgængelige for den fattigere Del af Befolkningen, end de ere i Forvejen. Det ærede Medlem vilde heller ikke have paalagt nogen Told for at stabe en Bestyttelse for dansk Produktion, og endogsaa en Toldskat paa saadanne Varer, Ufornødenhedsvarer, som Tobak, havde heller ikke det ærede Medlems Bifald; thi naar man bestattede Tobakken, vilde Forbruget formindskes, og saa vilde ogsaa den Produktionsvirksomhed, der knyttede sig til Tobak, aftage. Med andre Ord, det var mig aldeles umuligt at forstaa, hvorledes det ærede Medlem egentlig vilde affatte en Toldlov, dersom det stod til ham. At han principalt vil være fri for Told, forstaaer jeg godt; men det er jo egentlig ikke det, som foreligger. Hvorledes imidlertid en Toldlov skulde se ud efter det ærede Medlems Mening, er mig aldeles umuligt at forstaa. Af det, som det ærede Medlem fremførte, er

der noget, som jeg godt kan være enig med ham i, nemlig, at naar man vil staffe Forbrugerne nogen virkelig Vættelse ved en Nedsættelse i Toldafgifterne paa de almindelige Forbrugsgegenstande, maa det være noget klæffelig; thi en Ubetydelighed forsvinder hos Mellemhandlerne. Jeg ser imidlertid ikke rettere, end at saa Nedsættelsen af Sufferafgiften — og det var den, det ærede Medlem talte om — til Halvdelen vilde blive noget meget klæffelig; thi det bliver dog et Beløb af over 3 Mill. for Landet. Her skal jeg iøvrigt indstøde en Bemærkning, at naar der tales om Nedsættelser i Forbrugsafgifterne, hører man stadig dette, at det kommer ikke Forbrugerne til Gode, det forsvinder hos Mellemhandlerne; men saa snart der er Tale om Forhøjelser eller nye Afgifter, som f. Eks. om disse 2 å 3 Ore paa $\frac{1}{2}$ Bajer, saa mærke Forbrugerne det umiddelbart, saa er der ingen Tvivl om, at det bliver at betale alt sammen af Forbrugerne. Disse Forhøjelser forsvinde ikke hos Mellemhandlerne, men derimod Nedsættelserne komme ikke Forbrugerne til Gode; det er Mellemhandlerne, der saa dem.

Trods de betydelige Uoverensstemmelser, der ere komne til Orde her i Dag mellem ærede Medlemmer i Salen og mig, vil jeg dog sige, at jeg ikke for mit Bedkommende har opgivet Forventningen om, at man denne Gang ikke blot vil komme til en alvorlig Forhandling, til at gøre alvorlige Forsøg paa, om man dog ikke kunde saa afsluttet dette idelig gentagne Toldrevisionsforsøg, og jeg er ikke uden Haab om, at disse alvorlige Forhandlinger derom ville kunne føre til et Resultat, som, om det end ikke vil fuldt ud tilfredsstillende alle, saa dog vil kunne betegnes som et væsentligt Fremskridt. Det er jo en Selvfølge, at, naar der af en Sag som denne overhovedet skal komme et Resultat, saa kan det kun ske derved, at man fra begge Sider opgiver noget af det, som man helst havde ønsket, men jeg haaber altsaa, at der i dette Øjeblik ikke blot skal være en virkelig alvorlig Vilje til at forhandle Sagen, til alvorlig at forsøge paa, om der ikke er nogen Mulighed for at komme overens, men at der dog ogsaa kan være nogen Udset til, at saadanne Bestræbelser kunne føre til et Resultat.

Formanden: Der kan jo ikke ret vel være Tale om at gaa videre i Dag, og vi maa derfor vente med Fortsættelsen af Forhandlingen til i Morgen.

Forinden jeg opgiver Dagsordenen, næpner jeg, at jeg under Mødet ved 2den Landstingsmand for 9de Kreds, Stilling,